

ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА – ДОБРИЧ

гр. Добрич - 9300, ул. "Д-р К. Стоилов" № 7,
тел.: 058/605528, факс: 058/600496, e-mail: op_dobrich@prb.bg

Изх. № 644/2019 г.

Дата: 12.12.2019 г.

До
Административен съд
гр. Добрич

П Р О Т Е С Т по чл.186, ал.ІІ във вр. с чл.185 от АПК

от

Милена Атанасова Любенова,
прокурор в Окръжна прокуратура гр. Добрич

Уважаеми Административни Съдии,

При проверка по реда на надзора за законност по преписка № 644/2019 г. по описа на Окръжна прокуратура гр. Добрич, която е била образувана на 19.11.2019 г. по повод получена в същата прокуратура резолюция от 15.11.2019 г. от Върховна административна прокуратура по тяхна преписка № 1350/2019 г. – ІІ, е било установено, че **Наредба №12 за определяне размера на местните данъци на територията на община Крушари, приета с Решение №3/14 по Протокол № 3 от 28.02.2008 г. на Общински съвет Крушари, няколкократно изменяна и допълвана, последно с Решение №1/1 по протокол №1 от 09.01.2019 г. /Наредбата/, се съдържа разпоредб – чл.58, ал.4 от Наредбата, която се намира в противоречие с разпоредба, представляваща нормативно разрешение от по-висок ранг.**

По естеството си Наредбата е нормативен административен акт по определението на чл.75, ал.1 от АПК, защото съдържа административно-правни норми, отнася се за неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие. В същия мисъл е и дефиницията на чл.1а от Закона за нормативните актове /ЗНА/.

I. Съгласно чл.58, ал.4 от Наредбата: „Когато сборът на данъка по ал.2 за календарната година е по-малък от 30 на сто от данъка, определен при пълен капацитет за средството за подслон или мястото за настаняване, разликата се внася от данъчно задълженото лице в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон или мястото на настаняване до 1 март на следващата календарна година, независимо дали обекта се използва.“.

Тази разпоредба от общинската наредба е идентична с разпоредбата на чл.61с, ал.4 от Закона за местните данъци и такси. Съгласно чл.61с, ал.4 от Закона за местните данъци и такси: „Когато сборът на данъка по ал.2 за календарната година е по-малък от 30 на сто от данъка, определен при пълен капацитет за средството за подслон или мястото за настаняване, разликата се внася от данъчно задълженото лице в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон или мястото на настаняване до 1 март на следващата календарна година, независимо дали обекта се използва.“. Съгласно чл.61с, ал.5 от Закона за местните данъци и такси: „Разликата по ал.4 се определя по следната формула:

Разликата по ал. 4 се определя по следната формула:

$$P = (PД \times ПК \times Д \times 30 / 100) - ДД,$$

където:

P е разликата за внасяне;

PД - размерът на данъка по ал. 1;

ПК - пълният капацитет на броя на леглата в средството за подслон или мястото за настаняване за календарната година;

Д - брой дни в годината;

ДД - сборът на дължимия данък по ал. 2 за календарната година.“.

Разпоредбите на чл.61с, ал.4 и ал.5 от Закона за местните данъци и такси са обявени за противоконституционни с Решение №5 от 05.04.2012 г. на Конституционния съд на Република България по конституционно дело №13/2011 г., обнародвано в Държавен вестник бр. от 30 от 17.04.1012 г., влязло в сила на 21.04.2012 г. Противоконституционността на нормите е прогласена с основен аргумент, че въвеждат имуществен, а не туристически данък, като не се осигурява разграничение между имуществен и подоходен данък.

Съгласно чл.5, ал.1 от Конституцията на Република България върховен закон е Конституцията и другите закони не могат да ѝ противоречат. Съгласно чл.15, ал.1 от Закона за нормативните актове, нормативният акт трябва да съответства на конституцията и другите нормативни актове от по-висока степен. В случая разпоредбите на чл.61с, ал.4 и ал.5 от Закона за местните данъци и такси не следва да се прилагат от момента на влизане в сила на цитираното по-горе решение на Конституционния съд, защото от този момент настъпва конститутивното действие на това решение. Конститутивният ефект на

решението на Конституционния съд съгласно чл.151, ал.2 от Конституцията има незабавно действие във времето.

Предвид изложеното, намирам, че в конкретния случай разрешението на местния орган на власт се противопоставя неправомерно на нормативен акт от по-висок ранг – чл.61с, ал.4 и ал.5 от Закона за местните данъци и такси, обявени за противоконституционни с Решение №5 от 05.04.2012 г. на конституционния съд по конституционно дело №13/2011 г.

От изложеното в настоящия протест е видно, че Общински съвет Крушари е създал незаконосъобразна регламентация с разпоредбата на чл.58, ал.4 от Наредбата, тъй като текстът на тази разпоредба от наредбата изцяло преповтаря законовия текст, който е обявен за противоконституционен.

В контекста на изложеното, всякакви доводи за целесъобразност на общинската регламентация, се явяват неприложими.

С оглед изложеното, **на основание чл.126, пр.2, чл. 186, ал.II във вр. с чл.185 от АПК,**

ПРЕДЛАГАМ:

Да отмените разпоредбата на чл.58, ал.4 от Наредба №12 за определяне размера на местните данъци на територията на Община Крушари, тъй като текстът на тази разпоредба изцяло преповтаря законовия текст на чл.61с, ал.4 от Закона за местните данъци и такси, обявен за противоконституционен с Решение №5 от 05.04.2012 г. на конституционния съд по конституционно дело №13/2011 г.

Моля, да присъдите на Окръжна прокуратура гр.Добрич направените по делото разноси, представляващи сумата, платена за съобщаване на протеста чрез обявление в Държавен вестник.

Приложение: Препис от протеста за ответната страна – Общински съвет Крушари.

Прокурор:

3310

/Милена Любенова/